

de *hervormde* vaan

74^e jaargang · nr 9 · september 2014

pagina 3

Meditatie:
Wacht op de
HEERE!

pagina 10

In the picture:
Bijbelwerk/
Bijbelverspreiding
Rwanda

pagina 20

Uitnodiging
Bondsdag Putten
25 oktober 2014

1e voorzitter: Ds. W. Westland
Oranjestraat 106, 2983 HV Ridderkerk
T 0180 412477 • dswwestland@hotmail.com

2e voorzitter: Ds. J.P. Nap
Dorpsstraat 180, 6741 AR Lunteren
T 0318 483717 • dsjpnep@hetnet.nl

1e secretaris: Ds. J. van Dijk
Callunalaan 12, 6721 HA Bennekom
T 0318 304955 • ds.j.vandijk@hetnet.nl

2e secretaris: Dhr. C.D. Groenendijk
Koolmees 35, 2986 VB Ridderkerk
T 0180 423817 • c.d.groenendijk@hetnet.nl

1e penningmeester: Dhr. C. Oosterom
Jan van Aemstelstraat 7, 3411 XK Lopik
T 0348 551496 • c.oosterom@planet.nl

2e penningmeester:
Dhr. J. van Capelleveen
Valleistraat 60, 3901 RT Veenendaal
T 0318 516930 • jvancapelleveen@solcon.nl

Lid: Ds. E. de Mots (commissie 25+)
Joh. Willem Frisostraat 38, 7462 GX Rijssen
T 0548 519549 • e.de.mots@solcon.nl

Lid: Ds. J.H. Lammers (Themadagen)
Pelikaan 34, 2986 TB Ridderkerk
T 0180 424636 • j.h.lammers@hetnet.nl

Lid: Ds. A.D. Goijert (Redactie-adres)
Tijgervlinder 44, 3863 GP Nijkerk
T 033 8446241 • a.goijert3@upcmail.nl

Overlijdensberichten:
J. Bout & Zn., Postbus 3, 1270 AA Huizen
E info@boutdruk.nl (o.v.v. Herv. Vaan)

Mutaties: Schriftelijk melden aan het Bondsbureau
Bestuurswijz. moeten naar de 1e secretaris

Adres administratie:
Hervormd Bondsbureau, Beatrixstraat 20a,
3862 DB Nijkerk • T 033 - 2456699
E bondsbureau@filternet.nl
Bankrek.nr. NL08RABO377871559
t.n.v. Herv. Mannenbond op G.G. te Nijkerk

*Voor al onze activiteiten zie onze agenda op
www.hervormdemannenbond.nl*

inzenden kopij oktober-nummer

De kopij voor het oktober-nummer moet vóór
21 september bij de drukker (info@boutdruk.nl)
aanwezig zijn.

inhoud

Meditatie	3
Bijbelstudie o.t.	4
Bijbelstudie n.t.	6
Van de voorzitter	9
In the picture	10
Lezing Huishoudelijke Vergadering (slot)	13
Uit de kerkgeschiedenis	16
Organisatienieuws	18
Overlijdensberichten	18
Aankondiging Bondsdag 2014	20

Wacht op de HEERE!

„Wacht op de HEERE; wees sterk en Hij zal uw hart sterk maken; ja, wacht op de HEERE
n.a.v. Psalm 27 : 14

Wachten

Over het algemeen niet één van onze sterke eigenschappen. We hebben de neiging al snel ons geduld te verliezen. We brengen het niet op om (lang) te wachten. De Psalmdichter, David, heeft het er zelfs twee keer over. Het is de vraag tot wie hij dit zegt. Dat kan zijn tegen anderen maar het kan net zo goed zijn tegen zichzelf. Het gaat in ieder geval om een oefening in geduld en vertrouwen. Als dat ergens belangrijk en regelmatig aan de orde is, dan wel in het leven van het geloof. Want het gaat hier niet om zomaar wachten, doelloos wachten. Maar om het wachten op de HÉÉRE!

Wachten op de HEERE

Dat is nog eens wachten: op de HÉÉRE!
Wij kunnen op van alles en nog wat (moe-ten) wachten. Maar wachten we ook al op de HÉÉRE?! Let op de schrijfwijze van Zijn Naam: vijf hoofdletters. Het is wachten op de God van het Verbond. Op de God Die trouw houdt en niet verandert. Op wie wij aankunnen. Dankzij het offer van de Heere Jezus op Golgotha. In Hem laat de HEERE zien hoe betrouwbaar Hij is. Meteen maar onderstrepen: op Hem wachten we nooit tevergeefs! Dat kan in het dagelijks leven wel zo zijn: we wachten op iets of iemand maar zonder resultaat. Maar dat is bij de HEERE nu geen moment aan de orde!

Wachten op de HEERE is *vé*rwachten

Het maakt nogal verschil hoe wij wachten. Zeker in het leven met God. Er is wachten zonder verwachting. Lijdelijk afwachten. Wachten zonder spanning en beweging. Passief. U begrijpt wel: dat is in vers 14 zéker niet het geval. Wachten is hier vooral *vé*rwachten. Het is a.h.w. vol activiteit. Vanwege die Naam HEERE. Dat is een Naam met verwachting. Met eerbied: die Naam lokt het uit. De Heilige Geest schept die verwachting. Soms dwars door alles heen en in de meest moeilijke omstandigheden. Het is alsof Hij door deze meditatie tot u fluistert: *Vé*rwacht de HEERE (...) ja, *vé*rwacht de HEERE! Tot 2x toe. Als om het te herhalen!

Wachten op de HEERE is *ver*wachten van *vé*rsterking

Twee keer komt ook het woord sterk voor: *wees sterk en Hij zal uw hart sterk maken*. Dat is een teken dat David of anderen tot wie hij spreekt, zich nu niet zo sterk voelt. Maar het tegenovergestelde: zwak, klein, moedeloos, hulpeloos. Noem het maar op. Net alsof hij erdoorheen zit. Hij verwacht het in ieder geval niet van zijn eigen kracht. Dat zit er bij ons van huis uit wel in. Om het van onze krachten en inspanningen te verwachten. Zolang we dat nog doen, verwachten we het niet van de

HEERE. Er moet een streep door onze eigen kracht. Leert de Heilige Geest dat niet? In de weg van het sterven aan onszelf? Dan leren we dat wij in het eigen kracht niet redden. Maar zien we gelovig en verwachtingsvol op

naar de HEERE. Zijn kracht verwachtend in onze zwakheid. Mooier dan de berijming het zegt, kan ik het niet verwoorden: *Zo daalt Zijn kracht op u in zwakheid neer, wacht dan, ja wacht, verlaat u op de HEER*' (Psalm 27 : 7).

Ds. D. Jongeneel

bijbelstudie o.t.

Leven met God

Numeri 5 : 1–8

4

In de vorige hoofdstukken van Numeri tekende zich de grote en diepe betekenis af van het gegeven, dat de Heere te midden van Zijn volk wil verkeren. En we zagen de bijzondere roeping en positie van de Levieten. Zij hebben de taak zorg te dragen voor de eerbiediging van Gods heiligheid. Het is ons duidelijk geworden, dat het in de uitvoering van die taak uiterst nauw luistert. En we trokken de lijn door: vanwege de heiligheid van de Heere luistert het in Zijn dienst nauw. En daarbij hebben we misschien vooral gedacht aan de eredienst en het kerkelijk werk in het algemeen. In Numeri 5 wordt ons echter duidelijk dat het ook daarbuiten nauw luistert. In dit hoofdstuk lezen we namelijk voorschriften van de Heere met het oog op het leven van het volk.

Onreinheid (vers 1-4)

In de eerste vier verzen lezen we, dat de Israëlieten bepaalde mensen uit het kamp moeten wegsturen. Het gaat om drie groepen mensen, die als onrein worden beschouwd. Namelijk: alle melaatsen (zie ook Leviticus 13-14), alle mensen met een vloeïing (zie ook Leviticus 15) en iedereen die een dode heeft aangeraakt (zie ook Numeri 19:11-13). Zij moeten dus buitengesloten worden.

De reden voor dit voorschrift vinden we in vers 3. Het is om te voorkomen dat deze mensen het legerkamp van de Israëlieten verontreinigen. Het legerkamp “waar Ik in hun midden woon”. Daaruit blijkt, dat niet

alleen voor (priesters en) Levieten strenge voorschriften gelden, maar ook voor het volk. De Heere wil in hun midden wonen, maar dat heeft wel gevolgen. Waar de Heere is, is voor onreinheid geen plaats.

De Israëlieten doen wat de Heere gebiedt (vers 4). Hun kritiekloze gehoorzaamheid verbaast ons misschien. Deze voorschriften kunnen als buitengewoon streng en meedogenloos op ons over komen. Al is het de vraag, of dat terecht is. Er wordt hier immers niets gezegd over de plaats en de duur van deze buitensluiting. Er is niet gezegd, dat deze mensen ver weggestuurd moesten worden. En er is niet gezegd, dat deze maatregelen

voor onbepaalde tijd zouden gelden. En er is ook niet gezegd, dat men niet meer naar deze mensen moet omkijken. Het kan wel eens de volksgezondheid gediend hebben om deze groepen voor bepaalde tijd 'in quarantaine' te houden. Zoals mensen soms in afzondering van anderen worden gehouden. Bijvoorbeeld in ziekenhuizen.

Maar de Heere geeft deze voorschriften niet allereerst vanwege hygiëne of volksgezondheid. De voornaamste reden is Zijn reinheid. Zijn vlekkeloze heiligheid. De ziekte van de melaatsheid (de meningen verschillen over de vraag wat voor ziekte dat nu precies is; zo denkt de één aan lepra en een ander heeft het over psoriasis en eczeem) wordt als vorm van sterven gezien en daarmee als symbool van de dood. Het vloeien van mannen en vrouwen geeft verlies van levenskracht en is daarmee ook een teken van de dood. En het in contact komen met een dode brengt een mens in aanraking met de dood. En de dood is niet van God. Hij is namelijk de God van het leven! Waar Hij woont, is voor de onreine dood geen plaats. Het leven van Zijn volk moet daarom gekenmerkt worden door reinheid en heiligheid. Omdat Hij rein en heilig is. Zijn volk heeft de hoge roeping en goddelijke opdracht om zo zuiver mogelijk te leven en zichzelf rein voor God te bewaren. In wezen geldt dat ook in de Nieuwtestamentische tijd. Spreekt een tekst als 1 Petrus 1:16 er niet van? En het zal niet veel moeite kosten om uit het Nieuwe Testament ook andere teksten te noemen, die gaan over de roeping tot een rein en zuiver leven. Opdat uit ons leven blijkt welke God wij eren en dienen.

Ondertussen hebben we te bedenken dat Jezus Christus ook déze onreinheden op Zich genomen heeft. Hij ging met melaatsen om

(zie bijv. Markus 1:40-44), liet Zich aanraken door een vloeiende vrouw (zie Markus 5:25-34) en raakte een dode aan (zie Markus 5:21-43). Om hen te genezen en tot leven te wekken. Met één woord: om hen te reinigen! Daardoor werd Hij Zelf echter beladen met onze onreinheden. Daarom is Hij uitgestoten. Weggezonden. Buiten de legerplaats heeft Hij geleden. Maar door Zijn lijden en sterven is er de mogelijkheid tot ingaan in het Koninkrijk der hemelen voor mensen die vanwege eigen onreinheid buitengesloten zouden moeten worden. Wat een wonder! Des te meer wordt het ons op het hart gebonden om tot Gods eer te leven. Uit dankbaarheid!

Eerlijkheid (vers 5-8)

In de verzen 5-8 brengt de Heere iets anders ter sprake. Het gaat in deze verzen over ontvreemding van het bezit van een ander. Deze verzen zijn te lezen als een aanvulling op Leviticus 6:1-7.

In vers 6 lezen we een algemene, maar diepe opmerking. Wie zondigt tegen een mens, zondigt tegen de Heere. Oneerlijkheid of ontrouw jegens de naaste is ontrouw jegens de Heere. Elke zonde is zonde tegen de Heere. Vanuit onszelf denken wij nogal eens de Heere geen kwaad te doen, als wij een medemens kwaad doen. Maar de Heere leert ons anders. Wie in de schuld bij een medemens staat, is ook schuldig bij God. Ja, daar valt ook het woord 'schuld'. Zonde is altijd schuld. Wie zondigt, wordt door de Heere schuldig geacht.

Hoe kom je in de bedoelde situatie van de schuld af? Door de zonde te belijden. Dat allereerst. De zonde moet beleden worden (vers 7). Maar daarmee ben je er nog niet. Een schadevergoeding is nodig. De schuld

moet ingelost worden met een volledige genoegdoening. Bovendien moet er een schadeloosstelling, een boete, betaald worden aan de benadeelde persoon. Mocht die niet meer leven, dan dient de schuld uitgekeerd te worden aan de lossen, iemand uit de kring van bloedverwanten. Mocht die er ook niet zijn, dan moet de schuld vergoed worden aan de priester (vers 8). Dat staat overigens los van het offer dat gebracht moet worden om verzoend met God te worden. Dat offer is te allen tijde nodig. Zonder dat is er geen verzoening. Tegelijkertijd zien we daar wel het wonder: dat de Heere Zich door het offer met zondaren wil verzoenen. Zouden we daarbij niet denken aan het offer van Jezus Christus?

6

De Heere houdt duidelijk niet van goedkope schuldbelijdenissen. Hij eist meer dan loze lippentaal. Wie schuld belijdt, zal ook daadwerkelijk bereid moeten zijn te boeten. Een prachtige en sprekende geschiedenis hierbij is de geschiedenis van Zacheüs (Lukas 19:1-10)!

Gespreksvragen

1. Niet alleen in de heilige dienst luistert het

nauw, maar ook in het alledaagse leven van Gods volk. Wat betekent dat voor ons? Wat betekent de heiligheid en reinheid van God voor u in uw dagelijks leven?

2. In ons land zijn we door middel van bodemonderzoek zeer op onze hoede voor verontreinigde grond. Hoe is dat in geestelijk opzicht, in ons leven voor Gods aangezicht? Met andere woorden: wat doen wij om de verontreiniging van ons leven te voorkomen en rein en zuiver voor Gods aangezicht te leven? Nemen we zo nodig maatregelen? Zo ja, welke maatregelen neemt u dan?
3. Elke zonde is zonde tegen de Heere. Hoe hoort u dat terug in Psalm 51? En wat heeft dat met Mattheüs 22:37-40 te maken? Hoe zou het komen, dat wij vaak verschil maken tussen zonden tegenover mensen en zonden tegenover God?
4. Zonde is schuld. Hoe komen wij tot schuldbesef vanwege onze zonden?
5. Reageert u eens op de volgende stelling: "als wij wel schuldbelijdenis doen maar niet bereid zijn tot boetedoening, is onze schuldbelijdenis niet oprecht."

Ds. A.D. Goljert

bijbelstudie n.t.

Een aangename geur van Christus

2 Korinthe 2 : 12-17

Vers 12-13

Paulus laat Korinthe en ons nog eens precies

weten hoe het is gegaan. Hij had in spanning gezeten over de gemeente in Korinthe. Hij

zag uit naar de terugkeer van en ontmoeting met Titus. Hij was vermoedelijk de overbren-ger van de z.g.n. tranenbrief. Zou hij positieve dingen kunnen vertellen over de uitwerking van die brief? Titus is wellicht onder de prediking van Paulus tot geloof gekomen. Hij is een geboren Griek en onbesneden. Paulus noemt hem zijn broeder. Lees meer over hem in 2 Kor. 7:5-7 en 8:23, in Gal. 2:1-3 en in de brief aan Titus.

Vanuit Efeze is Paulus op weg gegaan naar Troas om vandaar via Macedonie naar Korinthe te komen. Zie zijn reisplan in 1 Kor. 16. Hoewel het kennelijk was afgesproken, kwam Titus niet in de stad Troas. In Troas was een christengemeente, Hand. 20:5vv, 2 Tim. 4:13. Daar begon zijn overtocht naar Europa, Hand. 16:8-11. Paulus wil nu ook hier het Evangelie van Christus, door Hem opgedragen en waarvan Hij de inhoud is, verkondigen. Bij de uitvoering van Zijn reisplan staat hij ook onderweg in dienst van het Evangelie van Christus. Er werd hem daar in Troas een deur geopend in de Heere. Wij openen zelf geen deur voor het Evangelie en wij openen zelf ons eigen hart niet, zie Hand. 16:14. “Niet door onze overtuigingskracht, onze redenaarskunst of uitgebalanceerde evangelisatiemethoden” (Den Boer). Het beeld van de geopende deur komt vaker voor: Hand. 14:27, 1 Kor. 16:9, Kol. 4:3 en Openb. 3:8. God gaf Paulus en het Evangelie entree in zondaarsharten. Als de Heere opent, kan niemand sluiten. Ook satan niet. De Heere is de predikers voor, Hij maakt de gelegenheid en geeft genegenheid bij prediker en hoorder. Toch wil Paulus weer verder, hij heeft weinig rust. Met geest bedoelt hij gewoon zichzelf. Hij moest met zoveel gemeenten rekening houden en hij is er altijd maar bezorgd over. Nu vooral over Korinthe. Calvijn schreef:

“Het is openbaar, dat Paulus hen zo liefhad, dat hij al zijn reizen en lange omlopen naar hun zaligheid heeft geschikt. Het is niet onwaarschijnlijk dat hij van Troas gereisd is, na eerst in de geopende deur iemand in zijn plaats gesteld te hebben”

Paulus nam afscheid van de christenen in Troas om Titus tegemoet te reizen, waar-schijnlijk over zee.

Vers 14-17

We zouden na vers 13 een beschrijving van de ontmoeting met Titus in Macedonie verwach-ten. Daarover lezen we echter pas in 2 Kor. 7:5vv. Nu vervolgt hij met een lofzang. Hij schrijft over een zegetocht. Hij gelooft vast in de grote overwinning van God in Chris-tus. Jezus' weg van kruis en opstanding is de triomftocht van God, waarbij Hij de overhe-den en machten geketend meevoert. Net zoals een Romeins veldheer op zijn triomftocht in Rome de overwonnen koningen en hun onderdanen geboeid laat meelopen. De zege wordt daardoor feestelijk gevierd. Paulus ziet zichzelf als apostel meelopen naast de zegewagen waarop Christus gezeten is. Zijn apostolaat is een bijdrage tot de triomf van de Overwinnaar. Het feit dat Paulus, zelf ook een overwonnene, zie Hand. 9:1-9, aan deze bijzondere zegetocht mag meedoen is dankzij Christus. Hij jubelt niet over zijn eigen succes. In zijn bediening als apostel wordt de reuk van de kennis van God in Christus openbaar gemaakt. Apostolische arbeid is prachtwerk. Wie in de overwinning van Christus deelt heeft de aroma, de reuk, daarvan aan zich. Overal, in alle plaatsen, mag Gods grootheid zich door hem openbaren. De offergeur van het Gode welgevallige verzoeningsoffer van Christus steeg niet slechts omhoog op Golgo-tha, ze waait ook over op de verkondiger van

het Evangelie. Ze verspreidt zich alom in de verkondiging van het apostolisch getuigenis. Het woord kennis heeft hier en meestal in deze brief een positieve bedoeling in tegenstelling tot bijv. 1 Kor. 8:1.

Een mooi beeld: een getuige van Christus, ook in het ambt van alle gelovigen, is herkenbaar aan zijn geur. Met woorden en daden. Vgl. Ps. 133! Het Evangelie prediken is de aangename offergeur van Christus verspreiden. Paulus is zelf de offergeur van Christus. Vgl. Efeze 5:2, Fil 4:18.

De verkondiging van het Evangelie met daarin de liefelijke, de aangename, offergeur van Christus, heeft echter bij de hoorders een tweeerlei uitwerking. Het is een geneesmiddel voor de één en vergif voor de ander, je knapt er van op of van af, het is erop of eronder. Vgl. Luc. 2:34.

De schuld van die tweeerlei uitwerking van die geur is bij mensen te zoeken. Het is niet Gods schuld of van de prediker of de prediking. Dit tweeerlei wordt in vers 16 nader uitgewerkt. Ook al is de dienst van Paulus en anderen aangenaam voor God en door Hem zo gegeven, de boodschap wordt niet door iedereen geaccepteerd. Voor hen die worden behouden, werkt de prediking leven uit, terwijl voor hen die verloren gaan dezelfde prediking (!) de dood tot gevolg heeft. Vgl. 1 Kor. 1:18. Deze scheiding is dus het gevolg van de verschillende reacties; aanvaarding of verwerping van het Evangelie. Zie Joh. 3:36. De dienaar heeft een grote verantwoordelijkheid, hij moet eenmaal rekenschap afleggen.

Het is de bedoeling van God met die prediking zondaren te behouden en niet om hen verloren te laten blijven. Dat moet ook de bedoeling van de prediker zijn. Geen wonder dat Paulus nu echter zich

afvraagt: “wie is tot deze dingen bekwaam?”

Hoe kunnen zwakke mensen een welriekende geur geven? Zie 2 Kor. 4:7vv. Wel verdedigt Paulus tegenover de Korintheers zijn apostelambt, maar hij doet dat in het besef van eigen zwakheid. Niemand is bekwaam, geschikt, dan degene die door God bekwaam is gemaakt. Paulus kan niet zelfvoldaan zijn, zich op de borst slaan, hij weet zich in zichzelf onbekwaam, zie 2 Kor. 3:5-6. Hij is ook geen koopman die op eigen winst uit is. Geen broodprofeet zoals zovelen, bijvoorbeeld in Korinthe.

Paulus maakt van zijn bediening geen oneerlijke handelszaak, hij doet geen water bij de wijn zoals de schijnapostelen. Tenslotte geeft hij van zijn werk 4 kenmerken: oprechtheid, het is uit God, voor het aangezicht van God en in Christus.

Gespreksvragen

1. Een geopende deur in Troas, blijdschap daarover, en toch geen rust, afscheid genomen. Is dat te verklaren? Kan ons zoiets ook overkomen?
2. Evangelisatie en pastoraat bedrijven in een gevestigde gemeente zijn beide nodig. Krijgen deze dingen in uw gemeente voldoende aandacht? Hoe kan het één en ander verbeterd worden? Wat doen wij er zelf aan?
3. Is er aan ons ook iets te ontdekken, te ruiken, van het werk van Christus voor en in ons? Wat zouden de mensen om ons heen over ons te vertellen hebben en hebben ze gelijk?
4. Praat met elkaar eens door over die tweeerlei uitwerking van de prediking van het Evangelie van Christus. In onze kerk. In onze eigen gemeente. In ons gezin. Bij onszelf.

5. Kan het verschil in uitwerking en doorwerking ook niet door de prediking en de predikers komen?

6. Wat is de betekenis van de vier door Paulus genoemde kenmerken van zijn bediening in vers 17?

van de voorzitter

Ds. W. Westland

Gods werk gaat door

Een witte kapel langs een drukke strandweg. Aan de buitenkant van die kapel een aantal stenen platen met teksten uit Handelingen 28. Geschreven in verschillende talen. U kunt het wel raden: ik ben in de vakantie op Malta geweest en ik ging op zoek naar de plaats waar Paulus na de schipbreuk aan land gekomen is. Allerlei gedachten komen op zo'n moment omhoog. Hoe zou Paulus dit ervaren hebben? De Heere had beloofd, dat hij voor de keizer terecht zou staan. Om ook in Rome de naam van Christus te belijden. Maar wat moest ervan terecht komen, berooid op dat vreemde eiland aangeland. Maar dwars door de beproevingen heen, vervult de Heere Zijn beloften. Paulus mag in Rome de naam van Christus verkondigen. Met alle vrijmoedigheid, onverhinderd (Hand. 28:31).

En zo is het de eeuwen door gegaan. Tot op vandaag. Met verwondering mogen we zien, hoe de Heere telkens weer zondige mensen wil gebruiken in Zijn dienst. Zo mogen we ook met het werk onze Hervormde Mannenbond doorgaan, ziende op Gods komend Koninkrijk. Ja, soms moeten wij met onze

pogingen schipbreuk lijden, maar Hij gaat verder met Zijn werk. Totdat de Heere Jezus terug komt. Dat mag ons bemoedigen voor het nieuwe seizoen!

Bondsdag

Op de achterzijde van dit nummer vindt u de grote aankondiging van de Bondsdag. Daarom hier alleen een hartelijke aansporing om naar Putten te komen!

Op onze bestuursvergadering hebben we onlangs na gedacht over de vraag: Waarom organiseren we deze dag eigenlijk? We waren het snel met elkaar eens: Toerusting en Ontmoeting! U mag een stuk toerusting verwachten vanuit Gods Woord. En de ontmoeting met mannen uit heel het land is waardevol en bemoedigend (zie Handelingen 28:15). Dan hoeft een verdere aansporing niet nodig te zijn. U mag deze dag niet missen en we rekenen op uw en jouw aanwezigheid.

Tenslotte

Een hartelijke groet, mede namens de andere bestuursleden.

Ds. P. Molenaar

in the picture

Bijbelwerk

Gods weg en werk

In de zomer is het altijd een beetje komkomertijd, ook in de kerk. Er worden geen verenigingen gehouden en velen zijn met vakantie. Er is heel veel gebeurd in de afgelopen periode: we denken o.a. aan de vliegcrash in Oekraïne, waarbij Nederland wel bijzonder betrokken was, de Isis-terreur in Irak, de strijd in Israël en de daarmee gepaard gaande opkomst van het antisemitisme, wat ons als kerk ook zorgen baart. God gaat daarin een weg met ons volk en met de wereld. Ons viel op dat in Maleisië mensen waren, die publiekelijk uitkwamen voor hun geloof en spraken over de noodzaak van het gebed bij die vliegcrash. Dat is in Nederland wel eens wat gemist, als we denken aan het seculiere terrein van onze samenleving. Uiteraard is in de kerken en ook landelijk aan deze ramp aandacht geschonken, wat een goede zaak is. Gods weg is in het heiligdom. Gods werk, ook in tijden van oorlog, gaat ook door. Zo hoorden we van christenen uit het oorlogsgebied van Oekraïne, hoe zij baden voor de nabestaanden van de crash en ook voor de kerken. Het doet goed dit te horen. Laat ons gebed maar samen opklommen met hen, die veel leed doormaken: 'Uw Koninkrijk kome'.

Gods wereldkerk

Het is goed, als je verschillende landen bezoekt om kennis te nemen van het kerkelijk leven daar. We dienen oog te hebben voor Gods wereldwijde werk. Zelf probeer ik, tijdens de vakantie altijd een kerk op te

zoeken in een ander land, om ook kennis te nemen van de arbeid van de kerk over de grenzen. Wat een zegen, als het Woord Gods nog op veel plaatsen in Europa en daarbuiten verkondigd wordt. Je bent al dankbaar als je nog een kerk vindt, waar kerkdiensten worden gehouden in deze plurale samenleving. Dan weet je, dat daar ook het Woord nog opengaet op zondag. Zo mag er vanuit het Woord Gods gewerkt worden op veel plaatsen in Europa. Wat is het werk Gods in de verbreiding van het Woord Gods belangrijk!

Bijbelverspreiding in het groot

Zo mogen we met dankbaarheid vermelden, dat in juni het Nederlands Bijbelgenootschap haar tweehonderdjarig jubileum heeft herdacht. Er zal nog een jubileumboek verschijnen, waarnaar we met belangstelling uitzien. Nu reeds stond er al een interessant stuk over het werk van de NBG in een vogelvlucht in Protestants Nederland vanaf haar oprichting in 1814. Al eerder in 1804 werd in Engeland een Bijbelgenootschap opgericht. Het NBG is door de jaren heen van heel veel waarde geweest met het oog op de Bijbelverspreiding in eigen land, maar ook daarbuiten. Ook het vertaalwerk is duidelijk bevorderd met het oog op het zendingswerk o.a. in Indië. Onnoemelijk veel werk is er verzet, ook door vrijwilligers om de Bijbel onder het volk te verspreiden. In ons eigen land had je het rijdend Bijbelhuis vroeger, om de Bijbel bij de mensen te brengen. De doelstelling was bij de oprichting om de Bijbel zo veel mogelijk in eigen land

en ook daarbuiten te verspreiden. Er lagen duidelijk ook missionaire doelstellingen ten grondslag aan de oprichting van de Bijbelgenootschappen in Europa. Verschillende werkers van het eerste uur waren gelovigen, die zeer sterk gericht waren op de wederkomst, zo lazten we. Daarom achtten ze het zo belangrijk om de Bijbel zo dicht mogelijk bij de mensen te brengen. Hoe belangrijk was en is het, dat er wereldwijd Bijbelgenootschappen zijn om in alle talen het Woord Gods te verbreiden. Zelf herinner ik me nog tijdens een delegatieris van de GZB, hoe in Nairobi heel veel Bijbelvertaalprojecten werden opgezet met het oog op de verspreiding van de Bijbel in de eigen honderden inlandse Afrikaanse talen. Die Bijbelgenootschappen hebben in de loop der jaren heel veel goed werk gedaan met het oog op de Bijbelverspreiding in de verschillende landen. Is het ook niet van grote waarde geweest, dat door het werk van de Bijbelgenootschappen, ook de rooms katholieke kerk meer oog gekregen heeft voor de waarde van het lezen van de Bijbel door het kerkvolk? We mogen ons verheugen als het volk, al is het dat het Woord onder een deksel verkondigd wordt, de Bijbel gaat lezen en hopelijk onderzoeken.

Bijbelcontact en Bijbelverspreiding

Belangrijk is het, dat er contacten zijn door het Woord. In de vakantietijd mag dat nog wel eens gebeuren. Zo las ik een mooi reisverslag van ons bestuurslid, onze collega ds. A.D. Goijert, die letterlijk al verschillende jaren goede Bijbelcontacten onderhoudt met Rwanda. Dat land is verschrikkelijk geteisterd door een genocide, twintig jaren geleden, waarbij in honderd dagen 800.000 mensen zijn vermoord. Toch is daar nog in dat zwaar getraumatiseerde land een kerk, waar het

Evangelie verkondigd wordt als een grote troost en als een beker koud water in een gebroken samenleving.

Dit contact is ontstaan in 2007, tijdens een reis naar Israël, toen collega Goijert met zijn reisgroep in Jeruzalem in contact kwam met broeders en zusters uit Burundi en Rwanda. In hun eigen land mochten zij veel doen met het oog op de opbouw van de gemeenten door middel van de Evangelieverkondiging. Op een zondagmorgen in het hotel kwamen zij met ds. Goijert in contact, in een Nederlandse kerkdienst, die onze broeder daar hield. De groep uit deze Afrikaanse landen had gebeden in hun eigen land om contact met broeders overzee te krijgen met het oog op geestelijke steun in hun situatie. Wat is het dan toch een wonder, dat de Heere vaak op de rand van het Koninkrijk Gods, waar Gods zaak wordt bestreden zo vaak direct antwoord geeft op het gebed en grote wonderen doet. Zo is dat contact ontstaan en dat nog wel in Jeruzalem, waar het begin ligt van de verkondiging van het Evangelie tot aan de einden der aarde! Zulke contacten zijn van grote waarde met het oog op Gods wereldwijde kerk. Ds. Goijert heeft na deze bijzondere ontmoeting die broeders en zusters in Rwanda bezocht. Daar hij vroeger zelf veel mocht doen om het werk van de GZB onder de aandacht te brengen, had dit werk uiteraard de liefde van zijn hart. Er is ook vanuit Rwanda bezoek geweest aan de gemeente hier. Juist die volharding in de gemeenschap in

de wereldwijde kerk geeft over en weer veel blijdschap, omdat die enige Naam tot zaligheid gegeven met elkaar verbindt. Collega Goijert is nu drie keer naar Rwanda geweest en heeft veel Bijbels mogen verspreiden. Hij hoopt in december dit jaar voor de vierde maal een bezoek te brengen aan Rwanda. Hij bezoekt daar dan vooral de armsten uit die getraumatiseerde samenleving. We hopen van harte, dat die reis ook tot zegen mag zijn. Er is een geestelijk contact met de gemeenten daar ontstaan. Over en weer mag er veel met elkaar gedeeld worden. Zo mag hij nog dienstbaar zijn met dit kleine stukje werk in Gods wereldwijde kerk. Zo heeft hij met het geld, dat door diaconieën en door vrienden gegeven werd met het oog op het werk in Rwanda 1250 Bijbels, 450 kinderbijbels en 70

studiebijbels voor pastores in die gemeenten via het Rwandese Bijbelgenootschap mogen verspreiden. Er is pas bij het Rwandese Bijbelgenootschap een kinderbijbel voor de bovenbouw van de basisschool uitgekomen. Daarnaast is veel vraag, maar helaas is er weinig geld voor. Het is fijn dat diaconieën dit werk steunen. In Afrika zijn immers de velden wit om te oogsten. Ik meen dat ca. 70% van de bevolking jonger is dan 20 jaar. We zien in Afrika al jaren een sterke verbreiding van het Evangelie, al zijn in sommige Afrikaanse landen, evenals in heel de wereld, ook de dreiging en tegenwerking van de Islam is zeer groot. Tegelijk gaat collega Goijert tijdens die bezoeken in Rwanda in kerkdiensten voor in die vaak zeer arme gemeenten, wat een bemoediging is met het oog op de verdie-

Uitreiking Bijbels Rwanda maart/april 2014

ping en verbreding van de gemeenschap der heiligen in die zwaar gehavende samenleving. Het is goed dat er veel contacten mogen zijn met de kerk overzee. Daarbij mogen we het werk van zending in binnen- en buitenland met onze gebeden en met onze gaven blijven steunen. Een zegen is het om de gemeenschap te onderhouden met Gods wereldwijde kerk. Op het artikel van de kerk volgt in ons Apos-

tolicum het artikel van de gemeenschap der heiligen. Eigenlijk is dat een nadere uitleg van het artikel van de kerk. De kerk belijdt tegen de tijdgeest in de gemeenschap der heiligen. Ondanks de grote verscheurdheid in de kerk, mogen die contacten er zijn tot versterking en verdieping van het geloof. Hoe goed is het, dat er een gemeenschap mag zijn met allen die een even dierbaar geloof deelachtig zijn!

lezing

Huishoudelijke Vergadering

Ds. E. de Mots

Leven in de eindtijd: volharding geboden! (slot)

13

Volharding in de Bijbel: de praktijk van het leven (3)

Over dit eronder blijven of het eronder uithouden in geloof, gaat 't op meerdere plaatsen in de Bijbel. Er worden nogal eens beelden voor gebruikt: bijvoorbeeld het beeld van een atleet in een wedloop. Zo'n atleet gaat het erom de eindstreep te halen! Vooral: de lauwerkrans. Daar spant hij zich voor in. Maar dat kost wel de nodige moeite en kracht. Het gaat er dan vooral om te volharden (Hebr. 12: 1).

Een ander beeld dat we tegenkomen is bij de Heere Jezus – in die zó bekende gelijkenis van het zaad. De climax van de gelijkenis vinden we in Luk. 8: 15 aan het einde. Daar zegt Jezus dit over het zaad: En waar het zaad in de goede aarde valt, dat zijn zij die het Woord horen, het in een oprecht en goed

hart vasthouden, en.....in volharding vruchten voortbrengen! Daar draagt het Woord vrucht! En ik zou bijna zeggen: dat heeft alles te maken met die ene Pinkstervrucht: het volharden in de leer!

Iets anders gezegd: het belang van het Woord! Van de prediking van het Woord. Van het bestuderen van het Woord - iets dat juist centraal staat tijdens de avonden van onze mv-en. Hét middel dat de Heilige Geest wil gebruiken én gebruikt om geloof in ons hart te werken en versterken! We dienen die twee dan ook heel dicht bij elkaar te houden: het zaad van het Woord en de volharding. Want dat Woord is niet alleen middel tot bekering en geloof maar ook om te volharden in het geloof!

Dat blijkt ook wel uit diezelfde gelijkenis van het zaad. Niet overal vindt dat zaad een 'goed onthaal'. Een vruchtbare bodem. De

redenen worden er ook bij genoemd. Het is niet de kwaliteit van het zaad. Maar de bodem (gesteldheid) van het hart! De duivel zit er (meteen) bovenop. Er zijn verzoeken.

Er zijn de zorgen en er is de rijkdom, de genietingen van het leven. Men houdt het er niet onder uit! De Bijbel noemt ons voorbeelden: Demas, Hymeneüs, Alexander van wie het geloof schipbreuk leed.

Waar gaat het dus om bij volharding geboden? Om staande te blijven onder en in alle omstandigheden! In tijden van verzoeking en beproeving, van vervolging en tegenslagen. Van tegenstand en van verzet. En dan komen we als vanzelf weer uit bij de toespitsing van deze lezing op de tijd waarin wij nu leven: de eindtijd! En wie leeft bij Gods Woord, ziet daar genoeg van? Of moet ik zeggen: steeds méér van? (Al hoewel ons ook enige bescheidenheid past omdat wij (nog) niet te maken hebben met vervolging).

Leven in de eindtijd, volharding geboden: onze verantwoordelijkheid

Vanuit het 14e vers van Mattheüs 24 worden we door Jezus gewezen op onze verantwoordelijkheid. Maar wie volharden zal tot het einde(...). Het kan lijken of Hij daar bijna plompverloren mee komt. Maar het verband waarin Hij deze woorden gebruikt, weersprekt dat onmiddellijk! Het is Hem ernst! Het is vólle ernst! Het ligt in de eindtijd helemaal niet zó voor de hand om te volharden als gelovigen.

Drie 'v's - verdrukking, vervolging en verleiding - vormen een grote bedreiging voor Zijn gemeente! Nadruk ligt hier vooral op de vele verleidingen die komen: de ene keer sluipend, dán weer agressief! De eromheen genoemde gevaren zijn schadelijk voor het lichaam, maar verleiding is schadelijk voor de ziel! Iemand die omkomt bij een aardbeving of een grote

ramp komt niet voor eeuwig om als hij God kent! Maar iemand die van de rechte leer afwijkt, meegaat in de verleiding(en), is wel zijn ziel kwijt! Alles!

Iets verderop in Mattheüs 24 staat dat 't maar weinig scheelt of de uitverkorenen worden ook verleid! Wij zetten op zondag 30 maart de klok een uur vooruit, God zal de tijd eens nog vélder inkorten. Ter wille van de uitverkorenen! Anders, zo zegt Jezus in vs. 22, zou er geen vlees behouden worden! Diepgaande ernstige woorden! Die des te meer aangeven dat juist in de eindtijd volharding is geboden! Zoals al gezegd is het een kernwoord en grondhouding in de christelijke gemeente en dus ook roeping. Roeping voor elke gelovige! Misschien hoorde u het deze weken ook al, of zult u het nog horen. Dit: Wilt u getrouwd zijn onder de bediening van het Woord (...), volharden in het gebed en het lezen van de Heilige Schrift?

Weet u het nog - dat toen u belijdenis hebt afgelegd - dat toen óók beloofd hebt? Te volharden?! Niet uit een onheilig activisme maar in de lijn van het Paulinische Filippijzenwoord: werk aan uw eigen zaligheid met vrees en beven (Fil. 2: 12a). Ja, ik weet wel dat er ook wat op volgt. En dat wij daarin helemaal afhankelijk zijn van God Die werkt! Maar het gaat niet buiten u en mij om! Volharding is gave en opgave tegelijk! Geschenk en roeping! De Heere Jezus spoort er ook toe aan!!

En dan juist ook met het oog op de tijd die voorafgaat aan Zijn wederkomst! Als er zoveel te doen is!! Als er zoveel gebeurt buiten de kerk, tegen de kerk en binnen de kerk! Als we geboycot worden... Vanwege bijv. een afwijkende visie op (homo)seksualiteit. Trouwambtenaren weten daar al alles van! Machten en krachten die van alle kanten trekken en rukken aan allen die de Heere van harte liefhebben Die aan het wankelen of twijfelen willen

brengen! De satan die er op uit is om de moed te ontnemen! Het gevaar om te verslappen. Om in slaap te vallen! Niet uit te kijken, op te letten! Waakzaam te zijn! Juist dan is het appèl nodig: volhard! Volhard tot het einde!! Laat u niet meeslepen of verleiden! En voor ons in West-Europa, hier in Nederland geldt misschien vooral dit appèl: laat u vooral niet inpakken! Inpakken door de drukte van alledag. In de persoonlijke gesprekken met belijdeniscatechisanten, vroeg ik hen: Wat is jouw valkuil? Wat is jouw zwakke punt? Van degene die belijdenis doet zegt 3-kwart: drukte. Druk zijn! Door drukte niet toekomen aan Bijbellesen en gebed. Zeg maar: aan stil worden voor God! Eén sprak zelfs haar zorg daarover uit voor zichzelf: houd ik het wel vol? Ik zie er heel wat afhaken. Waardoor komt dat dan, vroeg ik haar? Drukte noemde ze! Zo druk door de week dat er geen tijd is!

Ik denk dat dát monster - want dat is het! - zijn duizenden verslaat! Dat is funest voor de volharding! Want waar dienen we het in de volharding van te hebben? Van het volharden in het gebed en lezen! Dat waar de eerste christengemeente dit ook beoefende! Dat zijn de grondstoffen voor de volharding! De voedingsstoffen! Bij de volharding halen we de kracht niet uit onszelf maar uit o.a. deze bronnen. Volhard in het gebed! Trouwens: het valt op dat het in het NT bij volharden altijd om gebeden gaat! Juist het gebed houdt ons dichtbij de Heere en Zijn genade! Juist dán belijden we onze afhankelijk. 'Een intens gebedsleven maakt waakzaam. Terwijl het gebed ook bewaart voor zelfoverschatting'. En dat geldt ook voor het lezen van de Bijbel. Het samen bestuderen ervan. Het biddend ermee bezig zijn! Het trouw zijn onder de bediening van het Woord en de Sacramenten! En dus trouw in de kerkgang! Werkboek én

werkplaats van de Heilige Geest! Wáár Hij en waardóór Hij wijst op al Gods beloften! Terugwerpt op Christus en Zijn volbrachte werk! Het oprechte geloof hangt aan het Woord van de Heere! 'Wie slordig leeft met de gedachte "mij kan niets gebeuren", heeft er weinig van begrepen. Die mist de liefde tot God en de fijngevoeligheid van de Geest'. (J.C. Schuurman)

Leven in de eindtijd, volharding geboden - geschenk en gave van God

Misschien bekroop ons van lieverlee toch iets als: hangt het dan toch van mij af? Moet ik het doen? Kom ik er dan? O nee, als het van óns af zou hangen?! Als wij denken dat wij het wel zullen redden? Dan zegt Paulus ons: Daarom, wie denkt te staan, laat hij oppassen dat hij niet valt! (1 Kor. 10: 12) En dan denken we aan Judas die ook die gelijkenis van het zaad hoorde over *in volharding vruchten*. En dan lezen we die naam van die kerkelijk medewerker van Paulus: Demas die de wereld liefkreeg!

Ja, weet u: dan kan het u en mij ook weleens aanvliegen: zou ik het wel volhouden? Houd ik het vol? Als ik de gebedskalender van Open Doors naast mijn leven leg en zie wat anderen doormaken!? Aan vervolging naar lichaam en ziel? Aan tegenstand en tegenwerking? Dan kan ik weleens denken: Zou ik in die omstandigheden die Jezus ook noemt in Mattheüs 24 volharden? Volharden in geloof?

Soms ook als ik de familie door kijk?! En zie hoe broers en zussen totaal zijn vervreemd van de kerk? In het verleden trouwe kerkgangers? Ambtsdrager geweest? Hoezo volharding geboden in de eindtijd?!

O, juist dan is het zo'n troost om te horen dat het uiteindelijk niet afhangt van mijn inzet en ook trouw. Maar dat het ZIJN werk is! Hij

volhardt! Hij houdt 't met mij uit. Ook als ik het zo vaak af laat weten! Puur en alleen omdat Hij Die in al de Zijnen een goed werk begon, dat voltooit tot op de dag van Jezus Christus (Fil. 1: 6a). Elke kerkdienst begint áltijd met deze troost!! Want de genadegaven en de roeping van God zijn onberouwelijk! (Rom. 11: 29).

Volharding: puur en alleen omdat er Eén was Die het niet af liet weten! Die in Zijn strijd niet opgaf! Maar het eronder uithield. Hoe zwaar het Hem ook viel en Hij bad: Indien het mogelijk is, laat déze... U kent Zijn Naam: de Heere Jezus Christus! Hij heeft de schande veracht en tot het einde toe volhardt! Het deed Zijn levensboom diep naar de aarde buigen, maar Hij bleef staan en gaan. Zijn

werk, Zijn volbrachte werk is het waar de gelovige op staat! De dragende/funderende ondergrond!

Wat een bemoediging! Wat een troost voor allen die zichzelf zo vaak tegenvallen en ook tegenkomen! U mag het horen: Hij laat Zijn werk niet los! Hij laat de Zijnen niet in de steek. Wat er ook gebeurt! Daar steekt Hij, daar hééft Hij Zijn handen voor in het vuur gestoken! Door te sterven op Golgotha. En die handen liggen nog niet stil en nooit stil! Hij bidt nu in de hemel al de Zijnen erdoor heen..... Hij háált ze erdoor heen! Liggen we zo in Zijn handen? Zien we zo gelovig op Zijn volbrachte werk? Dan zingen we het mee: Uw roem, Uw kracht, Uw onbezweken trouw zal nooit hun val gedogen!

Ds. E. de Mots

uit de kerkgeschiedenis

Ds. H. de Cock (1801-1842)

Inleiding

Vijf jaar geleden speelde het even in de kerkelijke pers. Is er geen eerherstel nodig van ds. Hendrik de Cock, vader van de Afscheiding van 1834? Aanleiding tot deze gedachte was het proefschrift van dr. H. Veldman. Hij promoveerde in die tijd op Hendrik de Cock. Hij ontdekte dat er in 1947 een poging plaatsvond tot eerherstel van de predikant. Alleen dat al geeft aan welke grote plaats deze predikant

heeft ingenomen in de kerkgeschiedenis. In dit nummer van onze Vaan een kort portret van hem.

Zijn leven

Hendrik de Cock werd geboren op 12 april 1801. Hij was zoon van een welgestelde boer uit Veendam. Het kerkelijk milieu van zijn familie heette nog wel gereformeerd, maar werd inhoudelijk al gestempeld door 'ver-

lichte' gedachten. Men gaat met de stroom van de tijd mee. De Cock volgt zijn theologiestudie aan de Groningse hogeschool. Eppenhuizen is, in 1824, zijn eerste gemeente. Daarna volgt Noordlaren. Hij werkt daar als 'gematigd rechtzinnig predikant'. (dr. J. Hoek) Op 29 november

1829 doet hij intrede in Ulrum. Groningse plaats, onlosmakelijk verbonden geraakt met de Afscheiding. Hij wordt daar bevestigd door ds. P. Hofstede de Groot. In die tijd een bekend voorman van de Groninger theologie. Een theologie die zich afzet tegen de gereformeerde orthodoxie. Later wordt de Cock zijn opvolger in Groningen.

Invoeden

Maar er gebeurt het een en ander in Ulrum. Daar is zijn vrouw, Frouwe Vennema. Zij mist wat in zijn prediking: het accent op de noodzaak van wedergeboorte en persoonlijke geloofsbeleving. Zij is niet de enige die daar tegenaan loopt. De Cock komt in aanraking met eenvoudige vrome gemeenteleden als Kuipenga en bakker Beukema. Via hen neemt hij kennis van de geschriften van de Puriteinen en mannen van de Nadere Reformatie. Ook de geschriften van Baron van Zuylen van Nievelt spreken hem zeer aan. Deze Baron behoort tot de Reveilkring. Hij roept de kerk van zijn dagen op, terug te keren tot het belijden van Dordt (1618-1619). Daarnaast komt hij via een collega in aanraking met de Institutie van Johannes Calvijn. Dat blijft niet zonder gevolgen.....

Doorbraak

Al vrij snel snijdt de Ulrummer dominee andere onderwerpen aan dan men tot nog toe

Ds. H. de Cock

gewend was. Het eerste waarin dat te merken is, zijn de preken. Men hoort een prediking in Ulrum die men tot dan toe niet kende. Een deel van de gemeente hoort er van op en valt het van harte bij. Uiteindelijk komen mensen van heinde en verre, zelfs uit Drenthe en Fries-

land, naar Ulrum om ds. De Cock te horen preken. Prof. W. van 't Spijker tekent in *De Wekker* echter wel dit aan: *Dit betekende niet, dat de Cock zelf over het Evangelie der genade al het volle licht bezat. Integendeel, dit brak eerst door, toen hij in een kerkelijk conflict gewikkeld, door de burgerlijke rechter tot een gevangenisstraf werd veroordeeld.* (De Wekker, 19-10-2001)

Problemen

December 1833 volgt schorsing van ds. Hendrik de Cock. Hij had zijn bezwaren kenbaar gemaakt tegen de kandidaatsformule en de kerkelijke organisatie. Hij doopte kinderen uit andere gemeenten zonder goedkeuring te vragen van de desbetreffende kerkenraden. Brochures verschijnen. De bekendste is wel *'Verdediging van de ware gereformeerde leer'*. Hij schildert enkele collega's af als *'wolven die de schaapskooi van Christus aantasten'*. Uiteindelijk leidt het er toe dat hij in 1834 definitief geschorst wordt met verlies van traktement en later dus ook afzetting.

Afscheiding

In die tijd krijgt hij bezoek van H.P. Scholte, predikant in het Noord-Brabantse Doeveren. Deze jonge dienaar van het Woord kent de vrije geloofskerken van het Zwitserse Reveil. Dit contact geeft de doorslag. In oktober 1834 komt De Cock zover dat hij instemt

met de bij veel gemeenteleden levende wens tot afscheiding. Op 13 oktober van datzelfde jaar schrijft de kerkenraad van Ulrum de 'Akte van Afscheiding of Wederkering'. Daarin staat dat men zich afscheidt van de 'synodale hervormde of liberale kerk' en weerkeert 'tot de gronden onzer vaderen'. Wat is de kern van de akte? De al eerder aangehaalde promovendus H. Veldman schrijft daar het volgende over. *Dat bestaat uit de volgende drie zaken. 'De verminking of verloochening van de leer onzer vaderen gegrond op Gods Woord, de verbastering van de bediening van de Heilige Sacramenten en het bijna volstreekte verzuim van de kerkelijke tucht'* (Terdege, 20-10-2004).

Betekenis

Wat is de betekenis van ds. H. de Cock geweest voor de kerkgeschiedenis? In de notulen van de gereformeerde kerkenraad in het Friese Hallum werd hij een 'door God verwekte Sionsheld' genoemd. Prof. W. van 't Spijker trekt zijn betekenis breder. In het al eerder aangehaalde artikel uit De Wekker schrijft hij, dat de Cock *'getracht heeft de kerk, de gereformeerde kerk, terug te roepen uit haar ballingschap. En haar vervolgens op te bouwen in het geloof dat eenmaal aan de heiligen is overgeleverd'*. Van 't Spijker verdisconteert de eeuw/tijd waarin de Cock leefde en werkte. Het kerkelijk klimaat was dusdanig dat er voor het klassieke gereformeerde geen plaats meer was. Politieke Haagse kringen hadden een vinger in de pap in het kerkelijke bestuursapparaat.

Ds. De Cock had een passie voor de kerk. Het was zijn 'drive' en levenswerk om haar weer bijeen te brengen uit haar ballingschap. Om de kerk opnieuw onder het Woord te brengen. Onder het juk van Christus. In een werkelijke discipline.

organisatienieuws

Wijzigingen adresboekje 2011

De volgende wijzigingen doorvoeren:

- 1) de MV "Paulus" te Ridderkerk-Oostendam (blz. 20) heeft een nieuwe secretaris: dhr. P. Vis, Weteringsingel 45, 3342 AG Hendrik Ido Ambacht.
- 2) het adres van de voorzitter van de MV "Filologus" te 's Grevelduin-Vrijhoeve Capelle (blz. 7) is gewijzigd: dhr. P. van Dongen, Raadhuisstraat 132, 5161 BK Sprang-Capelle.
- 3) het adres van de secretaris van de MV "Schrift en Belijdenis" te Stolwijk (blz. 12) is gewijzigd: dhr. J. Graveland, Benedenheulseweg 30, 2821 LS Stolwijk.

Met vriendelijke dank voor uw medewerking,
Ds. J. van Dijk, secr.
e-mail: ds.j.vandijk@hetnet.nl

overlijdensberichten

Met droefheid delen wij u mede dat de Heere tot Zich heeft genomen ons meelevend lid

ADRIANUS LEENDERT KOK

in de leeftijd van 89 jaar.

De Heere vertrooste zijn kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen in dit grote verlies.

Bestuur en leden
M.V. "Schrift en Belijdenis" te Stolwijk

Stolwijk, mei 2014

Bestuur en leden van de M.V. Schrift en Belijdenis te Rouveen/Staphorst geven met droefheid kennis dat op 24 juni 2014 is overleden in de leeftijd van 88 jaar hun trouw en meelevend lid

de heer **JAN BONTE**

Hij was 58 jaar lid van onze vereniging, waarvan 35 jaar voorzitter en 14 jaar erevoorzitter.

Onze vereniging lijdt vanwege zijn heengaan een gevoelig verlies.

Als kandidaat tot de Heilige Dienst in de Hervormde Kerk mocht hij in prediking en pastoraat ook diverse gemeenten dienen. Zijn Heere en Heiland nam hem tot Zich.

De Heere gedenke zijn vrouw, kinderen en kleinkinderen.

Namens het bestuur:
J. Timmerman, secr.

Rouveen, 24 juni 2014

Met droefheid geven wij u kennis dat de HEERE op 28 juni 2014 uit ons midden heeft weggenomen ons trouw en meelevend lid

**LEENDERT JACOBUS
VAN DAM**

in de leeftijd van 74 jaar.

De Heere schenke Zijn troost aan zijn vrouw, kinderen en familie.

Bestuur en leden van de
M.V. "Onderzoek de Schriften"
te Oud-Beijerland

Oud-Beijerland, juli 2014

*En nu, wat verwacht ik, Heere?
Mijn hoop, die is op U!
Psalm 39:8*

Op 3 augustus 2014 werd, na een langdurige periode van ziekte, uit onze kring weggenomen ons gewaardeerd lid

DIRK VAN DER WILT

op de leeftijd van 70 jaar.

Met dankbaarheid herinneren wij ons zijn enthousiasme en grote betrokkenheid tijdens de verenigingsavonden. De Heere trooste zijn vrouw, kinderen en kleinkinderen.

Bestuur en leden van
Mannenvereniging 'Boaz'

Wilnis, augustus 2014

*..... en mij, hiertoe door u bereid,
opnemen in Uw heerlijkheid
Psalm 73 : 12 (ber.)*

De Heere heeft plotseling Thuisgehaald ons lid

JOHAN DEKKER

Hans

in de leeftijd van 75 jaar.

Met dankbaarheid denken we terug aan hem, zijn inbreng was zeer betrokken, door geloof in - en hartelijke kennis van Gods Woord.

Wij wensen zijn vrouw, kinderen, kleinkinderen en de familie Gods onmisbare troost en nabijheid toe in het verwerken van dit grote verlies.

Bestuur en leden Mannenvereniging
"Schrift en Belijdenis"

Barneveld, 18 augustus 2014

BOND VAN HERVORMDE MANNENVERENIGINGEN OP G.G.

UITNODIGING

VOOR DE

BONDSDAG 2014

D.V. ZATERDAG 25 OKTOBER

IN DE OUDE KERK TE PUTTEN

Aanvang: 10.00 uur

Thema: “Discipelschap”

AGENDA:

1. Opening door de 1e voorzitter, ds. W. Westland
2. Referaat door ds. J.M. Molenaar te Hoevelaken:

“Discipel zijn, je basis”

3. Betuiging van aanhankelijkheid aan Zijne Majesteit de Koning
4. Bespreking van de ingekomen vragen
5. Sluiting morgenvergadering door ds. J.H. Lammers
6. PAUZE van 12.00 - 13.30 uur
7. Opening middagvergadering door ds. J.P. Nap
8. Referaat door dr. A.J. Kunz te Katwijk aan Zee:

“Discipel zijn, je leven”

9. Zangpauze
10. Bespreking van de ingekomen vragen
11. Sluiting door ds. E. de Mots

N.B. De vragen kunnen schriftelijk worden ingeleverd. Om praktische redenen is het onmogelijk de vragen mondeling te stellen.

Iedereen is hartelijk welkom!

C.D.G. (2e secr.)
